

Ами Императоръ-тъ! „Повѣдѣлъ, казва Исторіо-графъ-тъ, да заградятъ пристанище-то съцьпъ (синд-жиръ), и далъ волж (!) на Олега да събаря Визан-тійскы-ты околности, да гори села-та, Цръкви-ты, увеселителны-ты домове на Грьцкы-ты Го-лѣмци.“ Далъ волж ли! Какво израженіе! Ами Азійскы-ти плъкове? Ами многото Анатоолскы военны поселѣнія, (конто ся наричяхъ themata)? да ли всичкы-ти ся издушихъ отъ жежко-то лѣто? Или сж были дошли въ Константинополь да ся посивѣтъ отъ стѣны-ты му на увеселителный огнь (ду-нанж), кой-то правяхъ Олегови-ти войны, и Императоръ-тъ имъ позволилъ да повеселятъ неговы-ты юнаци.

На истинж така: „Тии Грьци,“ казва Исторіографъ-тъ, „конто все още ся наричали съграждане Сципіо-нови и Брутови, сидѣли въ стѣны-ты Константи-нополскы и глѣдали на ужасны-ты опустошава-нія около столицж-тж.“ (!).

Россіане-ти „плували въ кръвь-тж на несчаст-ны-ты, убивали плѣнници-ты, хврляли живы и мрътвы въ море-то.“ Каквъ страхъ! каква жестокостъ! и Исторіографъ-тъ за да докаже юначество-то на Россіане-ты и на Олега, кара Императора да имъ позволява да правятъ таково безчеловѣчіе! Да не е сякалъ Исторіографъ-тъ, че тии съграждане Сципіоновы и Брутови, тии потомци Леонидо-вы, Епаминондови, Фемистоклеви, кой-то изгубихъ свое-то отечество, не зачто-то нѣмахъ юначество, нѣ зачто-то нѣмахъ благоразуміе и съгласіе, още като цѣвтяше състояніе-то на военнж-тж имъ Дисциплинж, были такыва страшливы, что-то не дръзнали да ся опрѣтъ и да забранятъ поне Божіи-ты храмове. Нѣ доста; явно е, че Стратигыческы-ти разсждаіия на Исторіографа сж толкова важны, колко-то и Историческы-ти (достойно е за съжяляванье само, че той като иска да похвали юначество-то Олегово, отнима го отъ него, и че въ войнж-тж на тоя добродѣтелець Господарь, който прослави имя-то Русско, кара го да стане каквъ да е искатель при-ключенія и щастія, нежели плъководецъ).